

Dopisi.

Iz Laškega okraja. (Cesarjev prihod, novo društvo.) Bližajo se nam slavnostni dnevi, ko pride presvitli cesar v našo bližino. Gotovo je vsako slovensko srce radosti polno, da bomo tako srečni in imeli priliko pozdravljati očetovskega vladarja, ki pride v nedeljo, dne 30. avgusta zjutraj v Celje. Komur je le količkaj mogoče, naj pride tega dne v Celje in naj pokaže, da so resnične besede slavnega slovenskega pesnika, ki pravi:

„Hrast se omaja in hrib,
Slovincu zvestoba ne gane!“

Pred nekaj meseci je bil v Vašem cenjenem listu dopis iz našega okraja, ki je imel namen, rojake zdramiti iz trdnega narodnega spanja. Ali do sedaj se še ni nič izpremenilo. Ali se ne spominjate več onih časov, ko so se vršile v bližnjem trgu pogostoma lepe narodne veselice? Mi vendar ne moremo dopustiti, da bi bil ravno naš okraj najbolj mlačen v narodnem gibanju. Vzdravimo se! Ker se v trgu ravno zida šulyereinska nemška šola, naj bode naše prvo delo, da si osnujemo podružnico družbe sv. Cirila in Metoda, ki ima namen ohraniti nam versko in narodno šolo. Na noge tedaj! Upam, da ne bo moj dopis glas vpijočega v puščavi.

Iz Bleda. (Rešitev.) Vis. deželna vlada za Kranjsko je z odlokom od dne 12. t. m. št. 1979 blag. g. dež. poslancu dr. J. Sernecu, advokatu v Celji, pripoznala svoje vis. pripoznanje in presrečno pohvalo, ker je kot zdravilski gost, šetajoč ob obalah našega divnega jezera, gospodično Dunajčanko, katera si je pri kopanju preveč zaupala, s svojo smrtno nevarnostjo rešil, da ni utonila. Ko je namreč zagledal pretečo nevarnost, skočil je popolnoma oblečen v vodo in gospodično že zelo omamljeno srečno na suho spravil. Tukaj vse hvali in občuduje blagodušnega rešitelja.

Iz Slatine. (Župan — cerkveno popravljavanje.) Živa potreba je že bila in želja vseh vrlih faranov, da bi se skoraj popravila farna cerkev. Letos smo se je vendar enkrat lotili. V to svrhu in za popravila farovškega poslopja določila je komisija 1600 gld., pa kakor se kaže, ne bo zadostovalo; treba še bo kakih 500 gld. več. Kdor pozna našo velikanško cerkev in če ve, da se ni skoraj nič popravljala, odkar stoji (od l. 1865), ne bo se čudil omenjeni svoti. Da te stroške poravnajo in poplačajo stari dolg 700 gld., katerega nam je zapustil prejšnji cerkv. konkurenčni odbor, naložil je sedanji konkurenčni odbor občinam 24 % cerkvenih doklad. Pa to ti je bil ogenj v strehi pri gosp. županu in njegovi stranki! 24 %, to je preveč, toliko se ne potrebuje, tako da očitno preklicati, zbira podpise faranov, da

se pritožijo zoper postopanje konkurenčnega odbora, ter skliče končno svoje „kimavce“ 26. t. m. k občinski seji, da bodo tulili in bobnali zoper cerkveni proračun. Čudno, zdaj nam nasprotuje in hujska farane najbolj ravno tisti župan, kateri je pred tremi leti na okr. glavarstvo naznanil, da je farna cerkev tako slaba, da je silno nevarno v njej obhajati sv. misijon. On ve, da je treba na cerkvi mnogih popravil, ali ni torej nespodobno hujskati ljudstvo, kjer gre za tako potrebno stvar in sveto reč? Vi, gosp. župan, ste nam občinske doklade povikšali od 20 % na 40 % in pri krčmarjih celo na 55 %, to pa ni preveč? In zakaj se niste pritožili zoper cerkvene račune od l. 1884? Takrat bi se imela popravljati cerkev, farovško poslopje in kaplanija in v to svrhu se je določilo še več denarja, kakor letos. Pa kaj se je storilo s tem denarjem? Skopal se je nek okoli 25 m. dolg kanal, farovž pobelil in nekoliko strešnih hlobov za cerkev oskrbelo, kaplanije se še pa nihče dotaknil ni. Kam je šlo toliko denarja? Zakaj se ni g. Ogriseg pritožil zoper dotične račune? Uganka je lahka: bil je takrat načelnik cerkv. konk. odbora. Ali dandanes ga v oči bode novi cerkv. konk. odbor, ki ni ravno po njegovem ukusu sestavljen, zato more malo rogoviliti. Vrh tega bodo letos občinske volitve in hudobni jeziki govorijo, da mu že baje voda v grlo teče, zato se je treba ljudstvu prikupiti, češ, kako skrbi za nj, da ne bi preveliko plačalo! Pa nič ne pomaga več hliniti se in prilizovati, dovolj jasno ste pokazali, kako skrbite za ljudstvo, ko ste mu hoteli desetkrat dražjo šolo, kakor znaša naš račun, obesiti na vrat. Torej, gosp. župan, le pustite naše farane pri miru, vas že predobro poznajo. Mi pa, če smo jim naložili 24 % cerkv. dokladov tako potrebni reči, imeli bomo pokazati, da smo kaj storili, vi nam pa vedno povikšujete občinske doklade, pa ničesar ne plačate, temveč nam še delate nove dolgove. Ali ni res tako?

—r—

Od sv. Ane v Slov. gor. (Slavnosti.) Veselo je na tem svetu, pravijo Slovenci. Da je to istina, pričajo vesele, vinorodne Slovenske gorice; ker tukaj je zlata maša, tamkaj nova; tukaj se obhaja farni patron slovesno, a tamkaj slavi stari župnik svojo sedemdesetletnico! O nekaterih poročam v kratkem. Farna patronica sv. Ana se je letos prav lepo obhajala, počastili so sv. Ano tudi preč. g. dr. Križanič, kanonik iz Maribora in imeli ginljivo pridigo in asistirano sv. mašo, pri kateri so imeli novo mašno obleko, vredno, kakor se čuje, okolo 800 fl. Čast. g. dekanijskemu administratorju lepa hvala za to skrb, da so omislili cerkvi sv. Ane to takó potrebno obleko! Žegnovanje so povišali tudi vrli slovenski dijaki s tem, da so na koru izvrstno peli, dopadlo se je vsakemu. — Nadalje ne bom pozabil nikdar dveh

dnevo, namreč 4. in 5. avgusta. Že celo popoldne se je slišala od sv. Benedikta živahna strelba in ko pride „Ave Maria“, tudi milodoneče trijančenje zvonov. Zakaj neki? No, č. g. župnik Miha Milošič obhajati so imeli drugi dan svojo sedemdesetletnico. Tudi mene je zavleklo doli, in kakó sem se začudil dobrim faranom, ker so se takó v obilnem številu proti noči zbrali, da pokažejo spoštovanje do svojega starega župnika, ki že blizo 25 let delujejo pri sv. Benediktu v vinogradu Gospodovem. Takoj po zvonjenju „Ave Maria“ je bila bakljada in godba po vasi; potem zapojejo pevci č. g. jubilanu podoknico. Tudi naši vrli slovenski dijaki so zapeli podoknico. Sedaj smo se podali v šolsko poslopje, kjer se je č. gosp. župniku priredila veselica. Šolski otroci so kaj izvrstno igrali dve igri, fantje: Otroci romajo v Rim, a deklice: štiri letne čase in tri božje čednosti. Vse občinstvo bilo je ginjeno in sodba se je povoljno izrekla. Med igrama so se dijaki pokazali kot izurjene pevce. Hvala gg. učiteljem, ki so nam priredili to veselje, katerega bomo pomnili dolga leta. Drugi dan bila je sv. meša, med katero so zopet peli imenovani dijaki. Potem je bil slavnostni obed, katerega se je udeležilo mnogo č. g. duhovnikov, recimo okolo 25 iz lepe štajerske zemlje; med njimi tudi iz dalnjega Gornjega grada dekan č. g. Fr. Dovnik, nekdanji tamošnji kapelan. Da so bile živahne napitnice, je samo umevno. Došlo je č. g. jubilantu mnogo pisem, dopisnic in brzojavk k temu slavnostnemu drevu. H koncu Vam, č. g. župnik, želi dopisnik, kakor vsi Vaši znanci in vrli farani le to: da še mnogo let živite srečni, zadovoljni in pomlajeni med vrlimi ovčicami sv. Benedikta in Vam Bog nakloni srečo, da dočakate dneva Vaše zlate sv. maše. Živeli!

A. V.

Od sv. Martina pri Slov. gradu. (S v. birm.) Dasiravno je naš kraj pod visokim Pohorjem in se bliža jesen, zato so cvetlice sicer že redke, vendar se je dne 3. avgusta naš Šmartin oblekel v cvetje, kakor v sredi spomladi; bilo je vencev in cvetli, bil je praznično oblečen, kakor še nikoli ne pomnimo. Krasni slavoloki ob cestah, celi dvehored malih lepo okinčanih majev, in pred nadžupnijsko cerkvo poleg lepega slavoloka dva velikanska maja, čez 17 seznejev visoka, sta poviševala prazničnost z župnišča. Iz zvonika in bližnjih hiš so plapolale raznovrstne trobojnice in druge zastave. Vsa ta lepota in praznična obleka je veljala že dolgo željno pričakovanemu prevzvišenemu knezoškofu. Neizrečeno je bilo naše veselje, ko smo imeli čast prvokrat videti milostljivega knezoškofa. Franjo Vavken, posestnik, pozdravi v imenu vseh občin, pod prelepim, na način kapele postavljenim slavolokom in za njim šolska deklica Liza Globočnik v imenu šolske

mladine in vseh birmancev ter jim v znamenje udanosti in ljubezni podari prelepi šopek. Med zvonenjem in pokanjem možnarjev je spremljala šolska mladina in mnogobrojno število faranov milostljivega knezoškofa v nadžupnijsko cerkev, kjer se je vršilo izpraševanje šolarjev, kateri so prav dobro odgovorjali, da so milostljivi knezoškof na naše veliko veselje otroke in njih gospoda kateheta in stariše lepo pohvalili. Ko je večno luč odzvonilo, bilo je celo bregovje kakor v enem ognju, in bilo je videti visoko na hribih velikih kresov s črkami M. N. K. Š.: to je Mihael Napotnik, knezoškof. Med tem stopijo milostljivi knezoškof iz župnišča in v tem hipu je bil nadžupnijski vrt veličastno razsvetljen, veliko število svetilnic v podobi zvezde in bengaličnih ognjev je razsvetljevalo vrt, v katerem se je ogromno število gospode iz Slov. grada in našega ljudstva zbralo, ter razveseljevalo nad bengalično razsvetljenim stolpom in cerkvo in nasproti ležečim, lepo razsvetljenim gradom. (Konec prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Rojstni dan Nj. veličanstva se je v torek obhajal po vsej Avstriji prav slovesno, najbolj pa pač na Dunaji in po drugih glavnih mestih, kjer prebiva veliko višje gospode. — Iz Dunaja se je podalo večje število mestjanov na razstavo v zlato Prago, to pa ni po volji nemškimi liberalcem, ker bi najraje bili, da bi se o tej razstavi ne govorilo, kamo-li da bi jo Nemci obiskovali! — Ministerstvo za notranje zadeve ni potrdilo odloka c. kr. namestnije v Gradci, vsled katerega je razpustila društvo laških dijakov „L'academia italiana“. Pri c. kr. namestniji so sploh ostri zoper dijake, ki niso nemške krvi in malo jim je dosti, da razpustijo njih društva, češ, da so nevarna — za nemščino. — Kat. politiška društva so na nemškem štajarji zbirališča, na katerih konservativni poslanci radi in sedaj pogosto poročajo o svojem delovanju, bodi si v državnem ali deželni zboru. Škoda, da pri nas ne vemo ni za taka društva veliko, ni za poročevanje naših poslancev. — Na Koroškem ima nemški šulverein srečo, kajti za-nj dela celo nek katoliški župnik; baron Zucco mu je ime ter pravi, da je delovanje šulvereina blagosloveno. No ta mož pač ne pozna ljudi, ki imajo šulverein v rokah, ali pa je bolj Nemeč, kakor pa katolišk duhovnik. — Na Kranjskem so se pričele volitve volilnih mož za Gorenjsko skupino volilcev. Kakor je znano, stojita si dva kandidata nasproti, župnik Mesar in tajnik kmetijske družbe Pirc. Da mora vedno biti pri Kranjskih razpor! Gospoda ne pomisli, da njih razpor tišči tudi nas na tla in da daje nemškutarjem in sploh liberalcem pogum, nam pa